

жината да желае да се отдѣли, да не би да се натоварва съ тежки и несправедливи разноски. Въ случай, че има нѣкои да напуштатъ дружината, то останалото съено или ечмикъ не се смѣта изъ цѣло, а само годното, което може да послужи за хранило на добитъка. Тъй останали сѫ, да кажемъ, 100 кола съено и 50 кила ечмикъ, въ които има изгнило съено, поврѣденъ ечмикъ и пр. За уравнение, да не би да бѫде тежко, както на тѣзи, които оставатъ при агнилото и на ония, които го напуштатъ, загубите по общо съгласие се теглятъ отъ всички съразмѣрно съ числото на добитъка, или се навалятъ въ общата смѣтка, ако тя не е била приключена. Приходитъ тука сѫ различни отъ лѣтните. Намѣсто сирене, масло, кашкаваль, вѣлна, ние имаме: марии, овни и др.

Общи бълъжки. Чорбаджията е свободен от всичко занятие. Той може никакъ да се не явява на къшлата. Неговите овци или овчари нямат никакви превъимущества предъ другите. Заведено е обичай да отива само при разглеждане на смътките. Обикновено смътките се приемат по доверие. Чорбаджията може тутакси да ги провеши. Това няма да състави никаква обида или докачение на кехаята. Случва се, и то на редко, че някой отъ по-заможните и стари овчари пожелават да провесятъ смътките на кехаята, но и въ никакъвъ случай, макаръ и да иматъ пълно право младите и несъстоятелни овчари не могатъ да взематъ инициативата за преглеждане смътките; причината на последното обстоятелство ние тръбва да търсимъ въ строгото поиновение на младите къмъ старите, или въ факта, че младите съ повече синове или роднини на старите. Дружината има къмъ чорбаджията пълно почитание, синовна покорност, ставане на крака и други по понятията на овчарите благонравни отношения. Ако някой е обиден отъ кехаята или отъ дружината свободно се оплаква на чорбаджията, който на часа взема подъ внимание думите му, разглежда дългото и ако намери оплакването справедливо, настоява, да се даде удовлетворение на обидения.